

- den korrekte fortolkning af denne meddelelse med henblik på at give sådanne ansøgere adgang til den mundtlige prøve, som ikke efter de skriftlige prøver har opnået de herfor i meddelelsen krævede points, idet udvælgelseskomitéen herved ville ændre udvælgelsesprøvens betingelser væsentligt.
2. Henset til udvælgelseskomitéers selvstændighed er administrationen ikke beføjet til at ændre eller annullere deres afgørelser. Såfremt ansættelsesmyndigheden skønner, at udvælgelseskomitéen retsstridigt har udelukket visse ansøgere fra deltagelse i en prøve, skal ansættelsesmyndigheden fastslå dette ved en begrundet afgørelse og gennemføre hele udvælgelsesproceduren på ny på grundlag af en ny offentlig meddelelse. Ansættelsesmyndigheden kan i
 3. Uklarheder i en meddelelse om udvælgelsesprøve vedrørende de fastsatte betingelser for de points, der kræves ved de skriftlige prøver for adgang til den mundtlige prøve, kan ikke påvirke udvælgelseskomitéens afgørelse vedrørende denne adgang, når afgørelsen hviler på en korrekt fortolkning af nævnte meddelelse, og når der ikke består noget holdepunkt for at fastslå, at ansøgerne uden disse uklarheder ville have opnået et bedre resultat ved de skriftlige prøver. En sådan formfejl kan kun påvirke en retsakt, såfremt det fastslås, at afgørelsen ville have været en anden, såfremt formfejlen ikke havde foreligget.

RETTENS DOM (Fjerde Afdeling)
3. marts 1993 *

I sag T-44/92,

Claudia Delloye, Stavros Karafillakis, Antonio Loddo, Carla Rinaldin og Mariangela Tavola, henholdsvis kontraktansat og tjenestemænd ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, ved advokat G. Vandersanden, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat A. Schmitt, 62, avenue Guillaume,

sagsøgere,

mod

* Processprog: fransk.

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved ledende juridisk konsulent G. Valsesia, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos R. Hayder, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagner-Centret, Kirchberg,

sagsøgt,

angående en påstand om annullation af udvælgelseskomitéens afgørelse af 9. august 1991 om ikke at give sagsøgerne adgang til den mundtlige prøve i den almindelige udvælgelsesprøve EUR/B/21,

har

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS
(Fjerde Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, C.W. Bellamy, og dommerne A. Saggio og C.P. Briët,

justitssekretær: H. Jung,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter mundtlig forhandling den 20. januar 1993,

afsagt følgende

Dom

Faktiske omstændigheder og retsforhandlinger

- 1 Sagsøgerne, hvoraf én er kontraktansat, og de øvrige er tjenestemænd ved Kommissionen, indstillede sig til den almindelige udvælgelsesprøve EUR/B/21, der blev afholdt med henblik på oprettelsen af en reserveliste for assistenter. De bestod stopprøverne og fik derefter adgang til prøven i skriftlig fremstilling [prøve d)], som de skulle bestå for at få adgang til den mundtlige prøve.

- 2 Ved skrivelser af 9. august 1991 underrettede Kommissionen sagsøgerne om, at de ikke havde opnået et samlet pointtal på 24 points ved prøve d) under udvælgelsesprøven, og at udvælgelseskomitéen derfor ikke kunne give dem adgang til den mundtlige prøve. De pågældende fik på forespørgsel oplyst, hvilke karakterer de havde opnået ved prøve d). C. Delloye havde fået 21,75 points, S. Karafillakis 23,50 points, A. Loddo 21,50 points, C. Rinaldin 22,50 points og M. Tavola 23,25 points.
- 3 Ovennævnte meddelelse om almindelig udvælgelsesprøve EUR/B/21 angav bestemmelserne for bedømmelsen af de skriftlige prøver, adgangsbetingelserne til den mundtlige prøve samt:

»V. DE SKRIFTLIGE PRØVERS ART, VARIGHED OG BEDØMMELSE

...

3. Bedømmelse

Stopprøver

Prøve a) bedømmes med fra 0 til 20 points (der kræves mindst 10).

Prøve b) bedømmes med fra 0 til 10 points (der kræves mindst 5).

Prøve c) bedømmes med fra 0 til 10 points (der kræves mindst 5).

Andre skriftlige prøver

Prøve d) bedømmes med fra 0 til 40 points (der kræves mindst 20).

Først rettes prøverne a), b) og c). Dernæst rettes prøve d), dog kun for de ansøgere, der har opnået det krævede antal points ved henholdsvis prøverne a), b) og c).

VI. ADGANG TIL DEN MUNDTLIGE PRØVE — ART — BEDØMMELSE

1. Adgang

Adgang til at deltage i den mundtlige prøve har de ansøgere, der ved den skriftlige prøve d) har opnået mindst 24 points.

Ansøgerne får pr. brev personlig meddelelse om udvælgelseskomitéens afgørelse vedrørende deres adgang til den mundtlige prøve.

...

3. Bedømmelse

Der gives fra 0 til 60 points for den mundtlige prøve (der kræves mindst 30).

VII. OPTAGELSE PÅ LISTEN OVER EGNEDE ANSØGERE

På denne liste optager udvælgelseskomitéen efter udvælgelsesprøven de ansøgere, som sammenlagt har opnået mindst 60 points ved den skriftlige prøve d) samt den mundtlige prøve, dog således, at ansøgerne ved hver enkelt prøve skal have opnået den krævede minimumskaraktér.«

- 4 Den 31. oktober 1991 indbragte sagsøgerne en klage over ovennævnte afgørelse af 9. august 1991. Denne klage blev ikke udtrykkeligt besvaret af Kommissionen. Det fremgår af sagsakterne, at direktøren for personale og administration, De Koster, den 9. april 1992 meddelte to af sagsøgerne, Karafillakis og Tavola, at »han vel vidende, at den omtalte udvælgelsesprøve indeholdt uklarheder, havde bedt udvælgelseskomitéen om i en positiv ånd at tage sagsøgernes forhold op til fornyet overvejelse«. Ved skrivelser af 21. maj 1992 meddelte De Koster sagsøgerne, at udvælgelseskomitéen havde fastholdt sin beslutning om ikke at give dem adgang til den mundtlige prøve i forbindelse med udvælgelsesprøven. Han tilføjede, at hans tjenestegrene var i færd med i samarbejde med Den Juridiske Tjeneste at undersøge, hvilke konsekvenser denne holdning kunne få.
- 5 Dette er baggrunden for, at sagsøgerne ved stævning indgivet til Rettens Justitskontor den 27. maj 1992 har krævet annullation af den ovennævnte afgørelse af 9. august 1991. Den skriftlige forhandling er forløbet forskriftsmæssigt. På grundlag af retsmøderapporten besluttede Retten at indlede den mundtlige forhandling uden forudgående bevisoptagelse. Den mundtlige forhandling fandt sted den 20. januar 1993.

Parternes påstande

- 6 Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens afgørelse af 9. august 1991, hvorved sagsøgerne ikke fik adgang til den mundtlige prøve i forbindelse med udvælgelsesprøve EUR/B/21, annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale samtlige sagens omkostninger.

Sagsøgte har nedlagt følgende påstande:

- Frifindelse.

— Der træffes afgørelse om sagens omkostninger efter gældende regler.

Realiteten

- 7 Sagsøgerne har fremført to anbringender, for det første, at begrundelsen er behæftet med en åbenbar mangel, og for det andet, at pligten til at yde de ansatte bistand er blevet tilsidesat.

Anbringendet om, at begrundelsen er behæftet med en åbenbar mangel

Parternes anbringender

- 8 Sagsøgerne har under det første anbringende gjort gældende, at udvælgelseskomitéen ved ikke at give dem adgang til den mundtlige prøve med den begrundelse, at de ikke havde opnået et samlet pointtal på 24 ved prøve d) i skriftlig fremstilling, sådan som det kræves i punkt VI.1 i meddelelsen om udvælgelsesprøve EUR/B/21, anvendte en fejlagtig fortolkning, som var i strid med meddelelsens ordlyd.
- 9 Til støtte for deres argumentation har sagsøgerne især anført, at det udtrykkeligt fremgik af den ovennævnte meddelelse om udvælgelsesprøve, punkt V.3 om bedømmelsen af de skriftlige prøver, at der forlangtes et minimum på 20 points ved prøve d), hvor man kunne opnå fra 0 til 40 point. Sagsøgerne har hævdet, at denne bestemmelse burde have været fortolket i sammenhæng med første afsnit i punkt VII i meddelelsen om udvælgelsesprøve, hvor det hedder: »På denne liste optager udvælgelseskomitéen efter udvælgelsesprøven de ansøgere, som sammenlagt har opnået mindst 60 points ved den skriftlige prøve d) samt den mundtlige prøve, dog således, at ansøgerne ved hver enkelt prøve skal have opnået den krævede minimumskaraktér.« De har heraf sluttet, at ifølge betingelserne for adgang til den mundtlige prøve og, som den næste fase i udvælgelsen, optagelse på reservelisten, var det en logisk følge, at det var tilstrækkeligt at opnå den »krævede minimumskaraktér« på 20 points ved prøve d) for at få adgang til den mundtlige prøve.
- 10 Derfor har sagsøgerne hævdet, at punkt VI.1 i meddelelsen om udvælgelsesprøven ved at kræve et pointtal på mindst 24 ud af 40 ved prøve d) i skriftlig fremstilling

for at få adgang til den mundtlige prøve indeholdt en »materiel fejl«, og at denne bestemmelse ikke kan gøres gældende imod dem, da den modsiger de ovennævnte bestemmelser i artikel V og VII. Denne fejl er ifølge sagsøgerne ikke særlig overraskende, idet det er klart, at den nævnte meddelelse om udvælgelsesprøve også er unøjagtig på andre punkter. Sagsøgerne har især konstateret, at i stillingsopslagens beskrivelse af en af de planlagte stopprøver var anvendt teksten fra artikel V. I, litra a): at vurdere »ansøgernes specifikke kundskaber på det juridiske område«, hvilket ikke var i overensstemmelse med beskrivelsen af arbejdsopgaverne — på områderne regnskabsvæsen, offentlige finanser og forsikring, revision og statistik — i artikel I.1 i meddelelsen om udvælgelsesprøven. Desuden var det i meddelelsen om udvælgelsesprøve fejlagtigt anført, at der skulle oprettes en reserveliste med henblik på ansættelse af assistenter i »lønklasse 5 og 4 i kategori B«.

11 Til støtte for deres stillingtagen har sagsøgerne desuden anført, at meddelelsen om udvælgelsesprøve burde fortolkes helt bogstaveligt, for så vidt som den var den eneste, ansøgerne havde at henholde sig til, og så meget mere fordi det var en almindelig udvælgelsesprøve, hvortil ansøgere udefra også havde adgang. Sagsøgtes fremgangsmåde, hvorefter kun de ansøgere, der havde opnået mindst 60% af pointtallet ved de skriftlige prøver, fik adgang til de mundtlige prøver, kan følgelig ikke gøres gældende imod dem. Desuden har sagsøgerne i retsmødet anfægtet, at dette virkelig er fast praksis.

12 Sagsøgte har hævdet, at den omtvistede afgørelse er truffet på grundlag af en nøjagtig anvendelse af de adgangsbetingelser for den mundtlige prøve, der er anført i den pågældende meddelelse om udvælgelsesprøve. Sagsøgte har gjort gældende, at efter fast praksis ved eksterne udvælgelsesprøver, der afholdes af Kommissionen, krævedes der i den eneste bestemmelse, der er relevant i denne forbindelse, nemlig artikel VI.1 i meddelelsen om udvælgelsesprøve, klart og udtrykkeligt et samlet pointtal på 24 points ved den skriftlige prøve d) for at få adgang til den mundtlige prøve.

Rettens bemærkninger

13 Angående det første anbringende om, at begrundelsen er behæftet med en mangel, fastslår Retten, at udvælgelseskomitéen ved ikke at give sagsøgerne adgang til at

deltage i den mundtlige prøve med den begrundelse, at de ikke havde opnået et pointtal på 24 points ved prøven i skriftlig fremstilling d), har anvendt adgangsbestemmelserne til denne prøve nøjagtigt, og at disse er klart og præcist angivet i artikel VI.1 i meddelelsen om udvælgelsesprøve.

- 14 Artikel VI.1 i denne meddelelse, hvori der under overskriften »adgang til den mundtlige prøve« udtrykkeligt kræves en mindstekarakter på 24 points ud af 40 mulige ved prøve d) for at få adgang til den mundtlige prøve, handler specielt om adgangsbetingelserne for denne prøve. Den kan ikke siges at miste sin virkning, fordi der i artikel V.3 i meddelelsen om udvælgelsesprøve nævnes en »krævet mindstekarakter« på 20 points for prøve d). Denne sidste bemærkning under overskriften »bedømmelse (af de skriftlige prøver)« står ganske logisk foran den rubrik, hvori adgangsbetingelserne til den mundtlige prøve er opført. Det var på ingen måde hensigten med den at angive betingelserne for adgang til den mundtlige prøve.
- 15 Denne forståelse strider ikke mod fortolkningen af ovennævnte bestemmelser i sammenhæng med punkt VII i meddelelsen om udvælgelsesprøve. Efter ordlyden i sidstnævnte bestemmelse optager udvælgelseskomitéen på listen over egnede kandidater »de ansøgere, der sammenlagt har opnået mindst 60 points ved den skriftlige prøve d) samt den mundtlige prøve, dog således at ansøgerne ved hver enkelt prøve skal have opnået den krævede minimumskarakter«. Da det er artikel VII, der er afgørende for den sidste fase i udvælgelsesproceduren, var det kun meningen, at denne artikel skulle finde anvendelse på de ansøgere, der allerede havde fået adgang til at deltage i samtlige prøver i forbindelse med udvælgelsesprøven, hvilket nødvendigvis betyder, at de forud havde opfyldt kriterierne for at få adgang til den mundtlige prøve. Efter udvælgelsesprøvens opbygning kunne artikel VII derfor ikke længere logisk henvise til adgangsbetingelserne for den mundtlige prøve, da disse var angivet særskilt under artikel VI.1 i meddelelsen om udvælgelsesprøven.

Men da der i meddelelse om udvælgelsesprøve kun er fastsat én skriftlig prøve, prøve d), er bestemmelsen i artikel V.3 om »en krævet minimumskarakter« på 20 points i praksis uden nogen betydning hvad angår den opnåede karakter ved den omtalte prøve d). Denne bemærkning om en »krævet minimumskarakter« på 20

points, der derfor er fejlagtig, kan ifølge Kommissionen forklares ved, at meddelelsen om udvælgelsesprøven var kalkeret efter skemaet for en udvælgelsesprøve, der indeholdt flere skriftlige prøver, som betingede adgangen til de mundtlige prøver. Herom vidnede især brugen af flertal i artikel VII (i den franske udgave af teksten) om »de skriftlige prøver d)«.

- 16 Det følger heraf, at det første anbringende bør afvises.

Anbringendet om pligten til at yde de ansatte bistand

Parternes argumenter

- 17 Under dette andet anbringende har sagsøgerne anført, at pligten til at yde bistand til de ansatte, som er omtalt i artikel 24 i vedtægten, indebærer, at den offentlige myndighed ved afgørelsen af en tjenestemands situation skal tage alle de forhold i betragtning, som kan antages at være bestemmende for dens afgørelse, og hermed skal tages hensyn ikke blot til tjenestens interesse, men også til vedkommende tjenestemands interesse (dom af 20.6.1990, sag T-133/89, Burban mod Parlamentet, Sml. II, s. 245, præmis 27).
- 18 Sagsøgerne er af den opfattelse, at udvælgelseskomitéen ved at nægte dem adgang til den mundtlige prøve har tilsidesat sin bistandspligt, eftersom man med denne afvisning ikke tog hensyn til, at ansøgerne var i god tro. Sagsøgerne har anført, at de med føje havde fortolket teksten i meddelelsen om udvælgelsesprøven sådan, at opnåelsen af »den krævede minimumskaraktér« på 20 points ved prøve d) ville medføre, at de fik adgang til den mundtlige prøve. De har gjort gældende, at udformningen af meddelelsen om udvælgelsesprøve i bedste fald kunne skabe alvorlig forvirring, hvilket sagsøgte også selv har indrømmet i ovennævnte skrivelse af 9. april 1992 til Karafillakis og Tavola.
- 19 Sagsøgerne har erkendt, at udvælgelseskomitéen var bundet af samtlige bestemmelser i meddelelsen om udvælgelsesprøven, heri indbefattet punkt VI.1 i denne meddelelse, hvor der kræves et samlet pointtal på 24 points ved den skriftlige prøve d) for at få adgang til den mundtlige prøve. De har hævdet, at det påhvilede Kommissionen som ansvarlig for udformningen af meddelelsen om udvælgelsesprøven

at lade tvivlen komme de pågældende til gode og efter sagsøgeres klage give dem adgang til den mundtlige prøve og berigtige denne tvetydige bestemmelse.

- 20 Sagsøgte er af den opfattelse, at pligten til at yde de ansatte bistand ikke er blevet tilsidesat. Sagsøgte har anført, at i betragtning af, at udvælgelseskomitéer er uvildige, var sagsøgte bundet af udvælgelseskomitéens afgørelse om ikke at give sagsøgerne adgang til den mundtlige prøve. Sagsøgte har tilføjet, at ansættelsesmyndigheden kun hvis det var blevet konstateret, at samtlige beregninger i forbindelse med udvælgelsesprøven var blevet forvansket af udvælgelseskomitéens påstået retsstridige afgørelse, havde haft pligt til at fastslå dette ved en begrundet afgørelse. Sagsøgte ville så have været forpligtet til efter at have udfærdiget en ny meddelelse og efter eventuelt at have udpeget en ny udvælgelseskomité at gennemføre hele udvælgelsesproceduren på ny.

Retten's bemærkninger

- 21 Hvad angår det andet anbringende fastslår Retten først, at selv om man erkender, at meddelelsen om udvælgelsesprøven er uklar, havde hverken udvælgelseskomitéen eller Kommissionen kompetence til at give sagsøgerne adgang til den mundtlige prøve efter deres klage.
- 22 Hvad angår udvælgelseskomitéen bemærkes alene, at selv om ansættelsesmyndigheden råder over vide skønsbeføjelser ved fastlæggelse af adgangsbetingelserne, er en udvælgelseskomité bundet af ordene i en offentliggjort meddelelse om udvælgelsesprøve (jf. Domstolens dom af 18.2.1982, sag 67/81, Ruske mod Kommissionen, Sml. s. 661, præmis 9, og af 19.5.1983, sag 289/81, Mavradis mod Parlamentet, Sml. s. 1731, præmis 21).

I denne sag forholder det sig imidlertid således, at selv om det erkendes, at meddelelsen, som sagsøgerne har hævdet, er uklar, er denne uklarhed dog ikke til hinder for en korrekt fortolkning af meddelelsen om udvælgelsesprøven. Følgelig kunne udvælgelseskomitéen ikke have givet sagsøgerne adgang til den mundtlige prøve uden at have ændret betingelserne i meddelelsen om udvælgelsesprøven. Udvalgskomitéen ville ved at tilsidesætte den mere restriktive betingelse i artikel VI.1 i meddelelsen om udvælgelsesprøven, hvor der kræves mindst 24 points

i alt, til fordel for de ansøgere, der havde opnået en karakter på 20 points eller derover i prøven i skriftlig fremstilling d), væsentligt have ændret i betingelserne for udvælgelsesprøven.

- 23 Vedrørende Kommissionen bemærkes, at denne end ikke efter sagsøgernes klage havde kompetence til at give dem adgang til den mundtlige prøve. Det fremgår nemlig af fast retspraksis, der hviler på hensynet til udvælgelseskomitéernes selvstændighed, at administrationen ikke er beføjet til at ændre eller annullere afgørelser, der er truffet af en udvælgelseskomité (jf. bl.a. Domstolens dom af 14.6.1972, sag 44/71, *Marcato mod Kommissionen*, Sml. 1972, s. 105, org. ref.: Rec. s. 427, præmis 5, og af 23.10.1986, sag 321/85, *Schwiering mod Revisionsretten*, Sml. s. 3199, præmis 11). Hvis Kommissionen havde ment, at udvælgelseskomitéens afgørelse om ikke at give sagsøgerne adgang til den mundtlige prøve var behæftet med en mangel på grund af den fejlslutning, som de hævder at have draget på grund af den påståede uklare formulering af meddelelsen om udvælgelsesprøven, ville den sagsøgte institution alene have kunnet fastslå dette forhold i en begrundet afgørelse og gennemføre hele udvælgelsesproceduren på ny på grundlag af en ny offentlig meddelelse om udvælgelsesprøve, der ikke rummede uklare formuleringer (jf. Domstolens ovennævnte dom af 23.10.1985, sag 321/85, *Schwiering mod Revisionsretten*, præmis 13). Det må dog i dette tilfælde fastslås, at sagsøgerne på intet tidspunkt under forløbet af den administrative eller retlige procedure har krævet annullation af selve meddelelsen om udvælgelsesprøven. De har kun nedlagt påstand om annullation af den afgørelse, der udelukker dem fra den mundtlige prøve i forbindelse med denne udvælgelsesprøve.

- 24 Retten bemærker dernæst, at såfremt de pågældende retteligt er blevet vildledt af den påstået uklare formulering af meddelelsen om udvælgelsesprøven, er det principielt sådan, at en fejlagtig fremgangsmåde kun kan medføre hel eller delvis annullation af en afgørelse, hvis det godtgøres, at den kunne have fået et andet indhold, hvis fejlen ikke var begået (jf. f.eks. Domstolens dom af 23.4.1986, sag 150/84, *Bernardi mod Parlamentet*, Sml. s. 1375, præmis 28, og af 10.12.1987, forenede sager 181/86-186/86, *Del Plato mod Kommissionen*, Sml. s. 4991, præmis 36).

I denne sag må det fastslås, at den uklarhed, som meddelelsen om udvælgelsesprøven ifølge sagsøgerne indeholder, ikke har kunnet påvirke sagsøgernes løsning af den skriftlige prøve d) og følgelig heller deres resultater af prøven og den heraf følgende udelukkelse fra den mundtlige prøve. Det modsatte ville have krævet, at

sagsøgerne havde »doseret« deres anstrengelser for at opnå en karakter, der lå lige over de 20 points, så de opfyldte den betingelse, som ifølge dem er bestemmende for adgangen til den mundtlige prøve. Men der består intet holdepunkt for at fastslå, at sagsøgerne benyttede en sådan fremgangsmåde, og de påstår heller ikke selv, at de har gjort det. Således har den uklarhed i meddelelsen om udvælgelsesprøven, som sagsøgerne har fremført til støtte for deres krav om annullation af udvælgelseskomitéens afgørelse om ikke at give dem adgang til den mundtlige prøve altså overhovedet ikke påvirket den omtalte afgørelse, hvorfor den heller ikke kan medføre annullation heraf.

- 25 Det følger af samtlige disse begrundelser, at det andet anbringende ikke er begrundet. Sagsøgte må derfor frifindes.

Sagens omkostninger

- 26 I henhold til artikel 87, stk. 2, i Rettens procesreglement pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Dog bærer institutionerne ifølge artikel 88 i samme reglement i tvister mellem Fællesskaberne og deres ansatte selv deres egne omkostninger.
- 27 Retten kan dog ifølge artikel 87, stk. 3, andet afsnit, pålægge endog en vindende part at erstatte den anden part de udgifter, som skønnes at være påført modparten unødvendigt eller af ond vilje.
- 28 Med hensyn hertil fastslår Retten, at sagsøgte har vedgået, at meddelelsen om udvælgelsesprøven indeholdt et vist antal fejl, navnlig angivelsen vedrørende »en krævet minimumskarakter« på 20 points ved den eneste skriftlige prøve d). Desuden har generaldirektøren for personale og administration ved skrivelse af 9. april 1992 til to af sagsøgerne udtrykkeligt erkendt »uklarhederne i meddelelsen om udvælgelsesprøven« og meddelt de pågældende, at han havde »bedt udvælgelseskomitéen om i en positiv ånd at tage deres forhold op til fornyet overvejelse«.

- 29 Ved sin holdning har sagsøgte derfor forledt sagsøgerne både til at tro, at deres krav om adgang til den mundtlige prøve var tilstrækkeligt begrundet i de hævdede uklarheder i meddelelsen om udvælgelsesprøve og til at indbringe sagen for Retten. Derfor findes det rimeligt at lade Kommissionen bære både sine egne og sagsøgerenes omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RET TEN (Fjerde Afdeling)

- 1) Sagsøgte frifindes.
- 2) Kommissionen betaler sagens omkostninger.

Bellamy

Saggio

Briët

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 3. marts 1993.

H. Jung
Justitssekretær

C.W. Bellamy
Afdelingsformand